

GORÉ SRCA

VJERSKI TJEDNIK

GOD. V.

ZAGREB, 8. LISTOPADA 1950.

BROJ 41

UČITELJ JE MILOSRDAN SA SVIMA

Neka nitko ne kaže, da je Spasitelj bio milosrdan i obziran samo sa svojim apostolima i prijateljima. On je bio takav sa svima. Prava i savršena kreplost i jest takova. A Spasitelj je bio neizmjerno savršen uzor sviju kreposti.

Zato je i razumljivo, da je On bio milosrdan ne samo prema svojim apostolima, nego i sa svim drugim grešnicima, pa makar oni pali, ne znaju kako duhovo. O tom nam svjedoči jedna osobita zgoda, koju zorno opisuje evangelista sv. Luka (7, 36–50).

Farizej, po imenu Simon molio Isusa, da kod njega jede. Isus je doista došao i sjeo za stol. I luo u dode jedna žena, koja je bila poznata u gradu kao javna grešnica. Donijela je sa sobom posudu od alabasta punu ulja za pomazanje.

Bila je otvrdnula grešnica, koju su ubrojili u četu izgubljenih. Možda je prodavala svoje tijelo kao robu. Dragocjeno odijelo djevičanstva i čistoće zabacila, žrtvovala čest, sreću i mir. Zlorabilu je svoju ljepotu i nadarenost. Ali je postala: »sumorna na putu grijeha« (Mudr. 5, 7). Izvana, razočarana, prezrena, odbaćena, u borbi s očajem vraka se sa svoga zahvalita puta. Stajala je vani među slušateljima i čula Spasitelja, kako govori: Izlagao je prispodobu o izgubljenom sinu, a ona slušala. Gledala je čudesna. Upoznala je i to, da iz Spasitelja može nekoga izbaviti iz nesvojilosti i opet ga učiniti sretnim.

Farizej je Simon pustio grešnicu u kuću. Bio je na Istoku običaj, da i nepozvani mogu doći u kuću kao posmatrači u svećanim zgodama. Zato ju je Simon i pustio, ali ju je srecu prezirao. On je, kao što i drugi ohollo-krepomni farizeji, koji su bili za stolom, obukao noge i ogrešati, da se ne bi dotakao odbaćenih, koji su pripadnici pakla. A oni nisu činili ništa, da ih spasu. Oni su mogli propasti, a da farizeji ne bi ni suze spustili nad njihovom nesrećom.

Družiće su misili apostoli, koji su došli sa Spasiteljem. Oni su često čuli od svoga Učitelja: »Budite milosrdni, kao što je milosrdan vaš Otac« (Luka 6, 36). »Ne sudite, da ne budete osuđeni... Zašto vidiš trun u oku svoga bližnjega, a ne vidiš brvna u svom oku?« (Mt. 7, 1–3).

Spasitelj pogleda grešnicu. Znao je za njezinu pogrešku, jer gleda u najčubljivu dubinu duše. Vidio je cijeli povijest njezina života. Uzroke, okolnosti i broj njezinih grijeha. Zavodljive čare, jakosti napasti i bijed ljudske slabosti. Poznao je njezinu sklonost i rđavo društvo. Svakoj

zablude leži na dnu neka istina, i pogledala u svoje srce i vidjela u kod svakog lutjanja igra veliku ulogu njemu bezdan svoje zloče, jer su iz neko varavo i zavodljivo dobro. On pozna i njezinu naravnu dobrotu, koja je sakrivena u ljudskoj duši. Šta životu. Zgrozila se nad davlima, koju su stanovali u njoj.

I htjela je da pobjegne odavle, svladana stidom i očajem, ali prije toga baci još jedan pogled na Spasitelja. Oh, On joj se nasmiješi. On je dakle spremjan da joj oprosti, da joj se smiluje, da joj pomogne. On je neprkljiv. On je čeka. On hoće, da digne nad njom svoju ruku i da joj oprosti.

Držući pristupi k Njemu bliže. Samo Njega gleda. Ona se ne brine za poruke oholih farizeja. I već pada na zemlju. I njezine se nečiste ruke dotiču odijela Spasiteljeva. Njezina uprljana usta obasipaju poljupcima Njegove noge. I ona proljeva gorke suze. Kako se sagnula, tako je razdriješila pletenice svoje kose. Pobrala ih i učinila od njih znak pokore. Otišala je njima svoje suze, koje su padale na noge Spasiteljeve. I tada pomaže miomirisnom masti te nose, koje su joj donijele toliko dobra. O, kako ona ljubi dobroga Učitelja! Ljubi Ga nada sve. Njezina ljubav izgara, u vrloj žeravici svake grešnične nasladu, svaku ispravnost, svaku nagnuću na ono, što je zemaljsko. Ona je sasvim obraćena. Još samo jedan upitni pogled na Učitelja: »Gospodine, što hoćeš da činim?« A Učitelj joj velikodušno odgovara: »Oprostni su ti grijesi tvoj! Vjera ti je pomogla! Ne grijesi više! Idi u miru!« Još više. On je uzima u zaštitu pred farizejima. I pokazuje na ovaj biser, koji je očišćen od svake nečistoće grijeha. Hvali miomiris njezina srca, koji je dragocjeniji nego ti miomirisi dragocjene poma-

štiju svojih zavoditelja. Zatim je Milosrdni naš Učitelj!

A tada okrene pogled u svoju nutrinu. I u taj čas vidi svu svoju rugobu. Sama je sebe prezrela. Odurenom samoj sebi je učinile sve draži njezina tijela, zhog kojih si je toliko utvarala. Uvenula joj je ljepota, za koju je primala toliko povaha iz zane masti.

Milosrdni naš Učitelj!

Gore srca!

Kad svaka se nuda ugasi,
Kad posljednji nestane plam,
Kad nema tko da te spasi,
I kad posve ostaneš sam:

Visoko tad podigni čelo,
Nebeskim visinama gor,
Ne brini, već stupaj uvljek smjelo,
I nestat će tuga i mor.

Jer Onaj, što ptličice hrani,
I cvijeće što daje sav čar,
I tebi će vječno da branii,
I tebi će pružiti Svoj dar

»Cuji, narode moj, prigni
sveće uho k rjeđim
usta mojih«
(Ps 77, 1)

iz Uzlača Čanačke sv. Mise

Umjerenosť i kršćansko savršenstvo

Sv. Grigor veli, da je neumjerenosť u jedu i pila oditaju na pot načina: najprije kad neko traži prije hranu, nego je vrijeme za to ustanovljeno; i to bez valjana uzroka, iz same ţelje za užitkom. Nadalje kad se budi u nekogu ţelja za skupim, rijetkim i izabranim jelima, mjesto da se zadovolji jednostavnom i običnom hranom, ili kad se tko ne zadovoljava običnom i preprečenom ţelja. Židovi su se u pustinji objeli manjako vrijeme, jedu crsta i način preprečene ne dolazi u obzir, može se još učitati neurednost kod jela i pila, da ne držimo mjeru, koja nam je dozatna, ili da jela uživamo prepolno pohljepom.

Isti sveti Grigor dalje izvodi, da li Sveti Pismo spominje razne posvjeće ova neumjerenosť. Tako se ogrijalo Jonata, što je uzeo divljeg meda i još ga prije nego je istekao dan, na koji je bilo strogo zabranjeno -uzeti kakvoga god jela. Židovi su se u pustinji objeli manje, pa su željeli egipatske lone pune mesec, kao izabrano hranu. Sinovi Heljevi otimali su od žrtvenog mesa radi rasakalašnosti i neumjerenosťi, dok je Ezav radi neutalitete ţelje za zdjelom leđa progresa pravo svojega prvorodenstva.

Iz toga, što je rečeno, slijedi, da je gredno kod primanja hrane idu za nekim posebnim užitkom. Bog nam je sam iz posebnih razloga stavio u naravnu ugodnost kod uživanja hrane, i radi toga samo je po sebi jasno, da čovjek kod primanja hrane oseća izvjesnu neku ugodnost. To je naravno i kod toga nemaju grijeha. Nego tvrdimo ovo neumjereno je i štetno za onoga, tko tako za evanskištvo, iako uzima hrani jedino radi slasti i ugodnosti, bez obzira na kakvu drugu pametniju i planemiju svrhu. Jedan svecat kaže, da čovjek može skupu i izabrano jesti užavati, a da pri tom ne sagrijevi, a može i jednostavno i običnu hrana užavati, pa da svakupot pogriješi. U prvom se slučaju fina hrana uzima na uređdu način, a u drugom na neuredni, t.j. teži se samo za ugodnoću i slastu.

Što je rečeno o hrani, vrijedi još više za piće, osobito alkoholno. Šteta utjecaj neumjerenosći na telesnu za savršenstvo odnosi se osobito u različitim pojedincima, koje nabavljaju. Toma: razam potamnjuje, aco mi podje neumerenom veselju, jedak svakodnevni govor, vladanje postaje neosobljivoj sjetlosti i podluda se uspijaju.

Što se tiče razuma, to iskušava uči, da se duši kod razmatranja se mesta udžiđi do nebeskih stvari, ako je tijelo pretprano hranom i plćem. »Tjelo oču žava dušu i pritiše duh, koji bi htio da misliči veli Knjiga mudrosti. Tko ne može da zauzadi težnju za užitkom jela, ne će nikada napredovati u molitvi i pravilu duhovnog čovjeka. Razam je naša unutrasnja svijetlost, koja ima da ravnadi našim djelima. A kad toga svjetla ne stane, nestaje i unutrasnje slabosti i svladavanja samog sebe. Namjesto toga nastupa preterana vajarska živahnost i razgovorljivost. Takav sebi dosvojavanja rijeđi, polodaj tijela, izrazica, kojim se dolikuje osobni, koja teži za savršenstvom. K tomu sv. Oci i duhovni učitelji jednoglasno tvrde, da u prekomjernom uživanju piće, kao što i u preobiljnoj i finoj hrani leđi pogibavo, da se porode nečiste misli, osećaji i ţelje, i tako čovjek sagriješi. Iskušenje potvrđuje našlost čestog uvo istinu. Tko dašće hoće da sačuva čistotu, i da se osigura savršenost i spas duše, neka zatraži Izvor zlu pomoci umjerenosťi u jelu i plu.

BOG JE NEIZMJERNO SAVRŠEN DUH

Velika misao je golema moć u čovjeku. Sto je misao dublja i osobitija, to čovjek je obuzima. Najveća misao je misao o Bogu.

Što je Bog? Najsnažniji odgovor leži u lmenu, kojim je Bog samoga seba nazvao na brdu Horebu: »Ja sam Onaj, koji je sem«.

Bog je duh. Sve pronađe, ispunjava i obuhvaća svojim bljećem. Ako nas udviđenjem napuni pogled na svevmirid prostor, u kojem se kreće tloko, i tako mnoge zvezde, nebrojni i slični zvjezdani sustavi; galaktike i nadgalaktike, koliko se više moramo driti Bogu, koji je svagdje prisutan. On je svagdje prisutan: svojom biti, svim svojim Božanstvom; svojom životom na zemlji, koja je sve stvorila, sve uzdržava i svime upravlja.

Bog gleda sve u kojem god vremenu, kao nešto, što je Njemu nazočno (Sv. Toma Akv.). Pred Njim nema razmaka u prostoru i u vremenu, jer sve je u Njemu.

On je Mudrost beskrajna, vječna i svemoćna; Dobrota koja je diveno stvarljivo svijet vidljiv i nevidljiv! Pravda, koja je dala zakone svemiru i živim bljećima, posebno moralni zakon neumirnih dušama, stvoreni na sliku i priliku Božju; Ljubav, koja sve obuhvaća, sve uzdržava, sve oplodjuje i privedi svrši: slav Božjoj, a u tome nas sjednjajuće sa svojim Bljećem, koje će nas radošću omogućiti radošću, u kojoj je samo sretno, ako to zaštužimo našom ljubavlju prema Njemu.

U Bogu lma i mora bila tajna, koje mi ne shvaćamo. Pogleđajmo malo oko sebe. Razumijemo li mi što je svemir, materija, atom, gravitacija, svijetlo i boja, životna sila bljiva, životinja, pa i sam čovjek? Kad blismo i ovno znali, da se ne blismo imati dijeti protiv rada neizmjernog Boga, a kamoli, kad nisam duboko ne znamo ni o ovim pojmovima koje nas okupljaju, s kojima se osrećemo i iz kojih smo izgrađeni!

Ako je čovtek kao stvorenje tako savršeno izgrađen, te posjeduje vlastotu da što su: mišljenje, rasudavanje spoznaja, ljubav, volja, težnja za istinom, dobrom, blaženstvom, vječnošću — kakvi li onda sve vlastnosti i savršenstva ne posjeduje Stvoritelj svijeta?

Bog je neizmjerno savršen duh. Ima razum i slobodnu volju. Razum, neizmjerno nadlazi svaki ljudski razum; volju koja ne samo da ne zna kakvu zaprku, već volju, za koju je jedan voljni čin ujedno i izvršenje djelova.

Bog zna odgovor na svu pitanja koja je ikada stavljala ili će se staviti ljudski duh. On znaće i ona pitanja, koja će izmaći povornoštiju svih, pa i najvećih umova, i znade pravu odgovor. Prema tome će uvijek ostati neizmjerna, na razliku ljudskog Božje znanosti i one, koju ljudski duh može ikada postići (F. Sanc).

Riječ je o Bogu u sebi sadržava sve vjećine, sve ljepote, sve savršenosti, članice, sve vlastnosti svih, pa i najvećih umova, i znade pravu odgovor. Prema tome će uvijek ostati neizmjerna, na razliku ljudskog Božje znanosti i one, koju ljudski duh može ikada postići (F. Sanc).

Bog je najviše bljeće, središte svega života, Riječ utječe i snage, odvažnosti i pomoci, sunce svih duhova, more svjetlosti, grčec, srca.

Kad bi se taj i takav živući Bog došao u nama, nastalje i u nama živo, kakovost bi u Njega u nas brzo uljele i djelovanja, koje bi na brzo pokretele i preobrazovale. Tako ljepo i snažno pše o Bogu piše Donders.

U prirodi vlasta načela suprotnosti, čije je značenje postizavanje sklada u prirodni. I na području duhovnog života postoje suprotnosti, kao: Istina i laž, dobro i zlo, ljepo i ružno, ljubav i mržnja — all ove suprotnosti ne znače sklad, harmoniju, nego borbu suprotnosti, jer istina ne trpi laž, dobro ne trpi zlo, ljepo ne trpi ružno, ljubav ne podnosi mržnju. Istina, Dobrotu, Ljepotu, Ljubav svrstaju u apsolutnog bljeće — Boga, a zla, zlo, nakaznost, mržnja su svojstva demona — sofome.

Iz katoličkog svijeta

SVETA GODINA — Od početka rujna broj hodočasnika, koji dolaze obaviti jubilarnu pobožnost u Rimu, postaje svakog dana sve veći. Svakog dana prispejva u Rim po više specijalnih vlastova s hodočasnima. Uslijed ovog velikog priliva hodočasnika generalne audijencije, koje je sv. Otac daje srijedom u subotom u bazilici sv. Petra, postaju sve brojnije posjećene tako, da cijelu masu hodočasnika bazilika sv. Petra, ta najveća crkva na svijetu, nije u stanju primiti. U subotu 9. rujna broj hodočasnika, koji su htjeli prisustvovati audijenciji, bio je najveći do sada. Toga dana se je našlo što u bazilici sv. Petra, na trgu pred njom, 100.000 hodočasnika. Pošto ova silna masa hodočasnika ne može stati u baziliku, sv. Otac je uvođio običaj, da nošen na t. z. sedna gestatoria: prede trgom sv. Petra prije ulaska u baziliku, da bi mogao pozdraviti i one hodočasnike, koji ne mogu ući u crkvu. U zadnje četiri generalne audijencije, preko polovine hodočasnika nije moglo dobiti mjesto u bazilici. Sve ove audijencije se pretauju u spontane oduzeđenje manifestacije odanosti i ljudjavi svih katoličkih naroda prema sv. Ocu te u dvoru manifestaciju jedinstva katoličkog svijeta. Prilikom svake audijencije sv. Otac drži govor na nekoliko jezika.

U Rimu su se početkom rujna održavali dani međunarodnih katoličkih kartografskih studija. Učesnicima ovih studija su Otac je uputio pismo preko mgra Montiña zamjenika sv. Oca u Državnom tajništvu. U pismu se govor o kartografskom djelovanju prema vojarnama, zatvorenicima i socijalno ugroženim. U studijama sudjeluju predstavnici 23 naroda. Prilikom ovih studija otvorena je i izložba katoličke kartografske djelatnosti u svijetu.

Od 8. do 11. rujna održan je u Rimu međunarodni kongres Marijinog kongregacije. Na kongresu je sudjelovalo preko 7.000 delegata iz svih krajeva svijeta. Sam kongres je započet na Malu Gospu svečanom sv. Misom u bazilici sv. Petra. Delegati, odnosno učesnici ovoga kongresa bili su primljeni u auditenciju kod sv. Oca, pak su Mu tom prigodom uруčili svoj dar, koji se sastoji od umjetnički izrađene tintarice i zlatnoga pera. Ovim će perom sv. Otac potpisati Bulu o proglašenju dogmat vjerske istine Uznesenja Bl. Marije dušom i tijelom u nebo. Kao što je poznato, ova vjerska istina će biti na svečanu način proglašena dogmom na ovođenijski blagdan Svetih Svetih.

U Rimu se je održao međunarodni kongres duhanske industrije. Na ovom kongresu su sudjelovali predstavnici poslodavaca i radnika 200 delegata iz 24 europskih i 7 vaneuropskih država, biti su primljeni u auditenciju kod sv. Oca.

U Rimu je održao međunarodni kongres talijanske seljačke mladeži. Brojni učesnici ovoga kongresa prisutvovali su generalnoj audijenciji kod sv. Oca u bazilici sv. Petra.

— Iz Amerike dolazi u Rim specijalno hodočašće prigodom proglašenja dogmata vjerske istine Uznesenja Bl. Marije.

— Sv. Otac je 17. rujna u svojoj privatnoj kapeli odlučio sv. Misu u sv. vatre zatvorenike diljem svijeta.

— Završen je u Rimu Tomistički kongres, na kojem su katolički filozofi svih katoličkih naroda raspravljali o temama, koje rade o odnosu između vjere i znanosti. Završna sjednica Kongresa je održana dana 16. rujna i na ovoj sjednici je držao zaključni govor kardinalni biskup Zeljko M. Pizzardo.

Covjek po svojoj naravi ičiži za Istinu, Dobrotom, Ljepotom, za Blaženstvom, za Bogom. Tako nastaje sklad između Stvoritelja i neumire duše, koja se posluže smrdi fizičkog tijela sjednjuje u ljubavi Begom u bljeću.

vječni život. Neumorst duše je mužna suprotnost smrtnosti tijela, raspadijivoj materiji. Istina vječnog života postoji kao suprotnost smrti. Postoji vječni život i vječna tama.

— Od početka rujna sv. Otac održava svakodnevno u 6 sati posljede podne u svome ljetnikovcu u Castel Gandolfu audienciju za one hodočasnike, koji srijedom i subotom ne mogu prisustvovati generalnim audiencijama u bazi- lici sv. Petra.

— Nekoliko hodočasnika iz Francuske stigli su pješce na hodočašće u Rim. Oni su iz Pariza pošli najprije pješice u Lurd, a zatim iz Lurda, opet pješice, na jubilarno hodočašće u Rim.

— Drugo nacionalno hodočašće katolika New-Zealanđa nalazi se na putu u Rim, gdje će biti 10. listopada.

FRANCUSKA GLUMICA SPOSA — Slavna francuska glumica Cecil Sorel stupila je kao novica u jedan ženski samostan u Parizu.

OBRAĆENJE REDOVNIKA — Druga protestantskih sestara sv. Križa na Solomonskim otocima je odlučila u zadnjici stupi u Katoličku Crkvu.

POKRET KRSCANSKIH MORNARA

— U Rimu održavao se 1948. kongres Apostola mora, organizacije katoličkih mornara. Na kongresu se raspravljalo o nedjeljnoj svetoj Misi i svetu. Pričeći za mornare u velikim lukama misačkih zemalja, kao što su Aleksandrija, Kanton ili Kopenhagan. Posljednji kongres Apostola mora bio je god. 1938. u Glasovu. Od onda se taj katolički mornarski pokret razmahao. Vidi se 10.000 mornara svih narodnosti sedi u sebi okviru ovoga Apostola u bilo katoličke mornarske klubove, pa su u Americi nedavno osnovali središte Apostolata mornarske službe. Ova sredstva izdaje za mornare i posebni katolički mjeseci.

MEDUNARODNI KONGRES KATOLIČKIH RADNIKA

— Povodom 25. godišnjice pokretanja modernog katoličkog radničkog pokreta poznatog pod imenom „Zosim“ održan je u Bruxelu, glavnom gradu Belgije, međunarodni kongres katoličkih radnika. Za jednogodišnje kongresa je izabran Brisel, jer se ova organizacija prvi put pojavila u Engleskoj. Kongres je prisutstvovan preko 100.000 engleskih radnika i radničkih delegata iz europskih i vaneuropskih zemalja. Interesantno je napomenuti, da su kongresu prisustvovali i delegat katoličkih radničkih organizacija iz Japana. Od crkvenih velikodostojanstvenih kongresu su prisutstvovala tri kardinala 30 bisupika u više tisuća svećenika i redovnika. Sv. Otac je katolički radnički pokret razmislio. Vidi se 10.000 mornara svih narodnosti sedi u sebi okviru ovoga Apostola u bilo katoličke mornarske klubove, pa su u Americi nedavno osnovali središte Apostolata mornarske službe. Ova sredstva izdaje za mornare i posebni katolički mjeseci.

MEDUNARODNI KONGRES KATOLIČKIH RADNIKA

— Povodom 25. godišnjice pokretanja modernog katoličkog radničkog pokreta poznatog pod imenom „Zosim“ održan je u Bruxelu, glavnom gradu Belgije, međunarodni kongres katoličkih radnika. Za jednogodišnje kongresa je izabran Brisel, jer se ova organizacija prvi put pojavila u Engleskoj. Kongres je prisutstvovan preko 100.000 engleskih radnika i radničkih delegata iz europskih i vaneuropskih zemalja. Interesantno je napomenuti, da su kongresu prisustvovali i delegat katoličkih radničkih organizacija iz Japana. Od crkvenih velikodostojanstvenih kongresu su prisutstvovala tri kardinala 30 bisupika u više tisuća svećenika i redovnika. Sv. Otac je katolički radnički pokret razmislio.

— Ako održimo kongres u Italiji, tada i zatvorenici vrata ponosili se Oca svome u tajnosti i Otac ivoj, koji gleda u tajnost, naplašiti će ti.

— Kad se molite, ne govorite mnogo kao neznam, jer može, da će biti usklađi na mnoge riječi. Ne povedite se dakis za njima; jer zna Otac vaš, da ste vaš, te, prije nego li ga zamilite. Vi dakis ovako se molite.

— Ova naša, koju je na nebesima, sveči se lime tvore. Dodi kraljevstvo tvore. Budti volja tvora, kakav na nebu tako i na zemlji. Kruh naš svadjanil da nam danas. I otpusti nam duge naše, kako i mi otpustimo dužnima našim. I ne uvedi nas u napast, nego šquivi nas od zla.

— Ako otpustite budilima njihove pogreške, otpustiće i vama Olač vaš nebeski. Ako li ne otpustiše budilima njihove pogreške, ni Olač vaš ne će otpustiti vaših pogrešaka! (Mat. 6, 5—15).

Tojko pouke kućanima o njihovoj skromnosti i poniznoj molitvi!

KAKVA TREBA DA JE MOLITVA

Da nam molitva pruži ma samo slab dijelak nadmeđinskog, nev-denog i ne-tuvenog slavlja i redostis, moramo se naručiti moliti, onda ćemo slavitip, da molitva njoj skup samo nekih izgovora riječi, nego da je ona skrivena, sabrana i ponovo uzdignuta malim čuvstvima u bogu. Shvatiti ćemo, da se molitvom uleđujemo Bogu, Blaženom Djedu Mariji i blaginjačima na nebu kao ponosa i dobra dijeca Božja.

Molitva če nam biti slična skromnoj prošnji djece njihovim roditeljima. Ona ne će biti nikakva samostala, kao u onoga farizeja, koji je ušao u hram u isto vrijeme, kad i carinik — ne da skriveno moliti, nego da se bivalše svogim djelima prezdrži druge ljudi. Hvalim ih Bože, što nijesam kao oni. Il ljudi, razbijanj, nepravedni, preljubljeni ili ka onaj carinik. Postim dvaput u tjednu, dajem desetinu od svega što stičem! (Luka 18, 9—12).

Nama molitva neka je postzna i skrivena proba kao u cariniku, za koga čitamo dalje u Svetom Pismu: »A carinik je stajan Izdaleku i nije htio ni odati podignuti prema nebima, nego se bilo u svoje gradi govorio: »Bože, milostivo!« Spasitelj kaže, da je taj carinik otlašao kući svoju opravdu, dan, a on nefar je farzelj. (Luka 18, 13—14).

Sam božanski Spasitelj uđe, da je kakva nam molitva mora biti. Cuju se nauk Spasiteljev: »Kad se molite, ne budite kao bluem, koji se radi nečo sto ste stojeli po zbornicima i na raskršću uči, da ih ljudi vide. Zaista vam kažem: Primiti su plaću svoju.

A ti kad se molis, ubi u svoju sobu i zatvoriti vrata. Doli u svatu ponosu Oca svome u tajnosti i Otac ivoj, koji gleda u tajnost, naplašiti će ti.

Kad se molite, ne govorite mnogo kao neznam, jer može, da će biti usklađi na mnoge riječi. Ne povedite se dakis za njima; jer zna Otac vaš, da ste vaš, te, prije nego li ga zamilite. Vi dakis ovako se molite.

Ova naša, koju je na nebesima, sveči se lime tvore. Dodi kraljevstvo tvore. Budti volja tvora, kakav na nebu tako i na zemlji. Kruh naš svadjanil da nam danas. I otpusti nam duge naše, kako i mi otpustimo dužnima našim. I ne uvedi nas u napast, nego šquivi nas od zla.

Ako otpustite budilima njihove pogreške, otpustiće i vama Olač vaš nebeski. Ako li ne otpustiše budilima njihove pogreške, ni Olač vaš ne će otpustiti vaših pogrešaka! (Mat. 6, 5—15).

Tojko pouke kućanima o njihovoj skromnosti i poniznoj molitvi!

MUČENICI KATEKIZMA

Za vrijeme francuske revolucije živilo je u Chene-u u Bretanji Ivan Chantejel, koji je bio pravni katalik. Nekog dana prodriješ u njegovu kuću Jakobinci (revolucionarna stranka, koja je proglašila kršćane) i u njoj nađoše je katekizam. Tada uhvatili Ivanu i odvedoše ga pred revolucionarno vijeće u dnu svi. Uvježbe ga osudi, da sam zapali na javnom trgu onaj katekizam, koji je on tako brzino krio. On to ne htjede, dapače im reče: »Moj je katekizam dobra knjiga, i vi mene možete ubiti, ali ja ne ću baciti u vatru. Razjareni njegovim odgovorom, stadoše ga, uz zvijždu i ruganje svjetline, vući gradinskim ulicama. No Ivan je ostanio ne-pokolebljen. Njegova žena, dostojna kraljica Šila je tuk iz njega i bodriša: »Dragi moj, budu hrabar, jer ti za Boga tripiš. I on je ustrojao. Neprijatelji, izmoreni njegovom odlučnošću, puštaju ga kući s onim istim katekizmom, za koji je on na djelu pokazao, kolika je cijeni i ljubi. Cijeljeno i ljubljeno katek zam te nastojmo da ga što bolje upoznamo.

KOD LJJEĆNIKA

Ljjećnik: Sto vam je? Bolesnik: Ne znam, nije mi najbolje. Ljjećnik: Kako provode život? Bolesnik: Elo, gospodine doktore, ramdam kao vol, jedem kao vuk, umoran sam kao pas, a spavam kao pub.

Ljjećnik (dobraćin): Kad je tako, moj prijatelju, vi biste učinili dobro, kad biste pošli k veterinaru.